آینه

کیهان

برجام مقدس نیست

محمد ایمانی: توافق عادلانه و پایدار با غرب، یک سوءتفاهم بزرگ است. غرب به‌زعم خود دنبال اجرای یک نقشه کلی ۱۰ ساله برای اثرگذاری در محیط داخلی و خارجی ایران و تغییر رفتار جمهوری اسلامی به‌مثابه بدل تغییر ساختار (مسخ و استحاله هویت) است و در این میان روی طیف‌های «تجدیدنظرطلب»، «مرعوب» و «اصالت پیروزی در انتخابات به هر قیمت» حساب کرده است. سخنان جان کری در شورای روابط خارجی آمریکا در این‌باره صریح است و عجیب اینکه عناصر نام‌برده‌شده از سوی وی لااقل نمی‌گویند که تو غلط می‌کنی نگران ماندگاری ما در سیاست ایران هستی. توافق تصویب شود یا نشود، فاز تازه و مهمی از چالش میان ما و استکبار شروع شده و این مذاکرات، شروع یک چالش بزرگ است نه پایان آن. چنین واقعیتی را باید فهمید و وسط میدان آمد که مقتدای انقلاب فرمود تشخیص در وقت لازم و اقدام در وقت لازم است که فضیلت‌ها و ارزش‌ها را حفظ می‌کند. مردم ما از شب قدر تا روز قدس و از حماسه ۲۲ بهمن تا تشییع باشکوه ۲۷۰ غواص خط‌شکن نشان دادند که پای کارند. می‌مانند خواص که نباید از ملت و مقتدای خود جا بمانند.

اعتماد

احمدی‌نژاد مستقل از اصولگرایان وارد انتخابات مجلس می‌شود

امیررضا واعظ آشتیانی: در دولت دهم چندین‌بار شاهد بودیم که اطرافیان احمدی‌نژاد اعلام کردند که او متعلق به جریان اصولگرایی نیست. به‌هرحال انتخابات آزاد است و هر طیف و گروهی که اقبال بهتری در بین مردم دارد، می‌تواند کرسی‌های بیشتری در مجلس داشته باشد. اینکه بگوییم گروهی تهدید است یا فرصت، درست نیست. مهم این است که حضوری حداکثری در انتخابات ایجاد شود. در روزهای آینده جلسه‌ای که نیروهای استانی احمدی‌نژاد در تهران دارند، نشان می‌دهد که کار وسیع تشکیلاتی برای انتخابات در حال انجام است.

قانون

فقرا و توافق وین!

جعفر گلابی: اکنون و در دولت یازدهم و پس از توافقی که بسیاری از امور بدان تعلیق شده کاملا پیداست که فقرا در صبر و انتظار به سرمی‌برند، صبر و سکوتی که در شب توافق برخلاف جشن و پایکوبی در میادین ولیعصر و ونک و تجریش درخیابان‌های نازی‌آباد و میدان خراسان و خانی‌آباد نمایان بود! گویا فقرای ما دیرباور شده‌اند و نقد یارانه را به نسیه رفع بیکاری و کنترل تورم و تقویت تأمین اجتماعی ترجیح می‌دهند. در مقابل توافق خوبی که در موضوع هسته‌ای صورت گرفته است و نوید گشایش در امور مردم را می‌دهد احتمالا مستمندان جامعه خواهند پرسید که نصیب ما چیست؟ این سؤال ساده و ابتدایی بسیار مهم و عمیق است. از دولتی که شعار مستضعفین نمی‌دهد و راهبردش توسعه‌ای است چنین سؤالی به استیضاح می‌ماند. فقرا صبر می‌کنند تا توافق انجام شود و سفره‌های خویش را می‌نگرند تا قضاوت کنند. خطر مهم آنجاست که تجربه دولت اصلاحات حاصل شود و میوه خدمت اصولی و اساسی و زیربنایی به مستمندان را دیگرانی بیایند و بچینند. نفت فروخته شود، چرخ‌های اقتصادی به چرخش درآید، تولید رونق بگیرد، صندوق ذخیره ارزی پر شود. بعد یکی از راه برسد و از ۹۵۰ میلیارد دلار درآمد، اندی یارانه بدهد و منت بر سر مردم نهد و برخی منتش را هم بخرند!

جوان

قدرت دفاعی کشور محدودیت نمی‌پذیرد

یدالله جوانی: ...بدیهی است که طرف‌های ایران در مذاکرات هسته‌ای باید پیام جمهوری اسلامی را به خوبی دریافت کرده باشند که بدانند قدرت دفاعی جمهوری اسلامی تحت هیچ شرایطی محدودیت نمی‌پذیرد. به‌طور قطع براساس این اصل حاکم در دکترین دفاعی ایران، جهانیان همواره شاهد توسعه قدرت دفاعی ایران خواهند بود و توافق هسته‌ای احتمالی، نه‌تنها از شتاب و سرعت توسعه قدرت دفاعی کشورمان نخواهد کاست، بلکه بر سرعت و شتاب آن خواهد افزود.

وطن امروز

کیلومترها فراتر از پروتکل‌ها

مهدی محمدی: وقتی به متن برجام و قطع‌نامه ۲۲۳۱ مراجعه و در آن تأمل می‌کنیم، یکی از حقایقی که خیلی زود خود را نشان می‌دهد، این است که مکانیسم دسترسی و بازرسی مندرج در این متون، بسیار فراتر از میزانی است که صرفا برای کنترل برنامه هسته‌ای ایران یا مطمئن‌شدن از پایبندی ایران به تعهداتش طبق برجام نیاز است. درواقع این مکانیسم کیلومترها فراتر از پروتکل الحاقی است و چتری از نظارت بر فراز ایران می‌گسترد که خروجی آن به کنترل درآوردن همه فعالیت‌های دانشی، تحقیقاتی، ساخت‌وساز و تحقیق و توسعه مرتبط با برنامه‌های امنیت ملی ایران در حوزه‌های علمی، صنعتی، فناوری‌های نوین، نظامی، فناوری‌های پیشرفته و... است.

تحلیل تشریفات مذاکرات هسته‌ای در گفت‌وگوی «شرق» با علی‌محمد بیدارمغز، استاد تشریفات بین‌المللی:

وقتی دیپلمات‌ها کت‌هایشان را درمی‌آورند

عکس: امیر جدیدی، شرق

زینب اسماعیلی

«علی‌محمد بیدارمغز» با تمام وجود معلم تشریفات است. از ابتدای مواجهه با هر فردی تلاش می‌کند، نکته‌ای از تشریفات را به او بیاموزد. از نحوه دست‌دادن تا نحوه گذاشتن لیوان چای و پذیرایی. استقبال و بدرقه که هم برای خود آداب مفصلی دارد که وقتی مقابل چنین فردی قرار می‌گیری به این نتیجه می‌رسی که بسیاری از آنها را بلد نیستی. او بازنشسته وزارت خارجه و استاد و مدرس رشته تشریفات است. در نمایندگی ایران در سازمان ملل (نیویورک) رئیس تشریفات بوده و در بسیاری از جلسات بین‌المللی مسئولیت تشریفات را برعهده داشته است. در این گفت‌وگو، آداب تشریفاتی مذاکره هسته‌ای ایران و ۱+۵ را با او بررسی کردیم که نکات ریز بسیاری داشت. نکاتی که خواندنش بعد از اخبار جدی مرتبط با توافق هسته‌ای می‌تواند جذاب باشد. نحوه چینش پرچم‌ها، نشستن در اتاق‌های مذاکره، مفهوم پشت‌به‌در یا روبه‌در قرارگرفتن و... چند موضوع از دورهای پیشین مذاکره مباحث طرح‌شده در این مصاحبه بود.

در دور آخر مذاکرات هسته‌ای، در سالنی که بیانیه مشترک قرائت شد، برگزارکنندگان مراسم مدام نگران برهم‌خوردن پرچم کشورها بودند و مدام مشغول منظم‌کردن پرچم‌ها. قاعده قرارگرفتن پرچم‌ها در چنین مراسمی چیست؟

در همه اجلاس‌ها، نهادها و اتحادیه‌های این سازمان‌ها قاعده پرچم تعیین می‌شود. تقدم پرچم خیلی مهم است چراکه پرچم نماد یک کشور است. مقام هر کشوری اعم از وزیر، سفیر یا رئیس‌جمهور یا نخست‌وزیر، جلوی پرچم کشورش می‌ایستد. از آنجا که پرچم جای قرارگرفتن مقامات است، به‌همین دلیل محل قرارگرفتن پرچم باید قبلا مشخص شده باشد. در خیلی از سازمان‌های بین‌المللی، الفبای انگلیسی را مبنا قرار می‌دهند. اگر دقت کرده باشید به یُمن کلمه ایران که I اول آن است، دکتر ظریف همیشه وسط این مقامات می‌ایستاد؛ درحالی‌که ۱+۵ به علاوه ایران در مذاکرات حضور دارد، ولی ایران وسط قرار می‌گیرد. وسط یعنی این که شما نقطه شاخص یک جمع هستید. در کنار دکتر ظریف چه کسانی می‌ایستادند؟ اول چین بود، C؛ بعد فرانسه بود، بعد آلمان بود، F و G؛ بعد اتحادیه اروپا، EU می‌ایستاد. اگر دکتر صالحی کنار دکتر ظریف بود، بعد از ظریف می‌ایستاد؛ دست چپ روسیه R بود؛ بریتانیا K (United kingdom) که یونایتد آن با «united states» مشترک بود و آخر از همه «united states» به دلیل S در انتها می‌ایستاد.

چینش میز مذاکره و ترتیب قرارگرفتن افراد در هنگام مذاکره چطور است؟

وقتی‌که نمایندگان کشورها نشسته بودند، می‌بینیم که دکتر ظریف در صدر مجلس می‌نشستند. آنجا مقداری متفاوت بود و نماینده چین به ما نزدیک‌تر بود. از C شروع می‌شد. چین، فرانسه، آلمان، آخر کار ایالات متحده می‌نشست که «جان کری» بود و «مونیز».

آنجا نظم و قاعده میز چگونه بود؟

برای من مشخص نیست که چرا آن‌گونه می‌نشستند. نکته‌ای که در این اجلاس برایم جالب بود، این بود که هیأت ایرانی به ظاهر، شکل میزبان جلسه را داشت. در اجتماعاتی که به شکل U بود؛ دکتر ظریف بالا می‌نشست و طوری می‌نشست که پشت‌به‌در بود. «پشت‌به‌در» جای میزبان است. «روبه‌در» جای میهمان است. یعنی ما در وین جای میزبان می‌نشستیم. بعد، خانم موگرینی، دست راست دکتر ظریف می‌نشست. بقیه هم دست راست خانم موگرینی می‌نشستند. آنجا از C شروع می‌شد و ادامه پیدا می‌کرد.

در میزهای مستطیل شکل، خانم موگرینی و دکتر ظریف صدر میز و در جای میزبان بودند.

از یک طرف بله. از زمان خاویر سولانا، بعد از او کاترین اشتون و حالا هم که فدریکا موگرینی، در اتحادیه اروپا، مسئول سیاست خارجی است، نه فقط با ما؛ هر مسئله‌ای که از لحاظ سیاسی به اتحادیه اروپا محول می‌شود این گونه است. زمانی که ترویکای اروپا، فرانسه، انگلیس و آلمان با ما مذاکره می‌کردند، اتحادیه اروپا [به مذاکرات] وارد شد. از آنجا که نمی‌شد سه وزیر با ما درگیر باشند، مسئول سیاست خارجی وارد این مذاکرات شد. زمانی که ۱+۵ شدند، چون آمریکا با ما رابطه ندارد و نمی‌توانست مستقیم با ما مذاکره کند، از طریق اتحادیه اروپا با ما وارد مذاکره شد. مواقعی هم که دکتر ظریف با جان کری ملاقات داشت، همیشه خانم موگرینی وسط می‌نشست. یعنی سه‌جانبه بود، درحالی‌که ما با آمریکا مذاکره می‌کردیم. زمانی که سفیر ما با سفیر آمریکا در عراق مذاکره می‌کرد؛ آقای نوری المالکی وسط می‌نشست یعنی نشست سه‌جانبه بود؛ ولی در واقع ما دوجانبه مذاکره می‌کردیم. چراکه ما با آمریکا رابطه سیاسی نداریم، اما در آنجا هم ما به‌عنوان میزبان می‌نشستیم. یعنی به نقش تشریفاتی جلسه‌ها که توجه کنیم می‌بینیم که جایگاه ایران بسیار محکم است و به‌عنوان میزبان می‌نشیند. خیلی جالب بود که ما در وین هم در جایگاه میزبان می‌نشستیم. وقتی هم که روز آخر، قرار شد عکس جمعی بگیرند، دکتر ظریف ابتدا رفت، کنار پرچم ما ایستاد. وزیران دیگر آمدند و با دکتر ظریف دست دادند؛ یعنی باز هم انگار که ما میزبان هستیم.

منظورتان در مقر سازمان ملل است؟

بله، همان‌جا که عکس جمعی گرفتند. دکتر ظریف خیلی هوشمندانه رفتار می‌کرد. غیر از وزیرخارجه چین، بقیه آمدند با ما دست دادند و بعد، رفتند سر جایشان ایستادند.

درمورد مقابل یا پشت‌به‌در بودن بیشتر توضیح می‌دهید؟

این سنتی است که در مذاکرات بین‌المللی انجام می‌شود. هر وقت ما میزبان هستیم، میهمانمان را باید روبه‌در بنشانیم. در جایی که در هست. اگر جلسه تشریفاتی دیگری است، باید میهمان را در صدر مجلس بنشانیم. آن موقع هم باید طوری بنشینیم که میهمانمان سمت راست ما قرار بگیرد. یعنی در هر دو حالت به‌ظاهر، ایران نقش میزبان جلسه را داشت.

تا جایی که یادم هست اتاق‌های مذاکره، مربع‌شکل بود. این اتاق‌ها یک‌سری در مانند کمد دارد و یک در ورودی هم دارد. میزهای مذاکره هم به شکل U است، در آن جلسات خانم موگرینی و آقای ظریف در صدر قرار می‌گیرند. تحلیل تشریفاتی و مراتب آن چیست؟

دکتر ظریف در صدر مجلس نشسته، طوری که خانم موگرینی دست راست او است. یعنی ظاهر تشریفاتی قضیه نشان می‌دهد که ما میزبان هستیم. درحالی‌که شما اگر مثلا عکس‌های دکتر روحانی را نگاه کنید، می‌بینید که ایشان طوری نشسته‌اند که میهمانانشان وقتی وارد می‌شوند، دست راستش قرار می‌گیرند. ولی در خارج از ایران، مثلا سازمان ملل، دکتر روحانی که وارد می‌شود، نگاه می‌کنیم ببینیم چه کسی راست نشسته و چه کسی چپ نشسته است؟ از آنجا می‌فهمیم چه کسی میهمان و چه کسی میزبان است.

مثلا در دیدار دیوید کامرون، نخست‌وزیر بریتانیا با آقای روحانی در سازمان ملل کامرون میزبان بود.

ولی اگر یادتان باشد آنجا هم راست نشستیم. در سازمان ملل، فقط پنج کشور عضو شورای امنیت، اتاق دارند. بقیه اتاق ندارند.

آن دیدار در اتاق انگلیس انجام شد.

بله و دفاتر بقیه [کشورها] بیرون از سازمان است. اگر جلسه داشته باشند باید اتاق ملاقات‌های سازمان را موقتا بگیرند.

در مذاکراتی که بین ایران و آمریکا انجام می‌شد، دست راست آقای ظریف، آقای عراقچی می‌نشست و دست چپشان آقای فریدون و بعد از او، آقای روانچی می‌نشست. درحالی‌که آقای عراقچی و روانچی به لحاظ مذاکراتی همکار هستند. در این مورد قاعده دست چپ را برایمان بگویید.

دست راست نفر دوم است که آقای عراقچی مذاکره‌کننده ارشد و معاون وزیر می‌نشست. آقای روانچی، معاون اروپا و آمریکای وزیر خارجه است. آقای عراقچی بر آقای روانچی مقدم بود. به‌ظاهر آقای عراقچی نفر دوم و آقای روانچی نفر سوم است. اما آقای فریدون را گاه می‌دیدیم که جلوتر می‌نشست، گاه هم عقب‌تر می‌نشست، چرا می‌توانست جلو برود؟ چون نماینده ویژه رئیس‌جمهور است. نماینده ویژه رئیس‌جمهور در حد وزیر تلقی می‌شود. یعنی نماینده ویژه به‌لحاظ تشریفاتی مقام بالاتری نسبت به معاون وزیر دارد. گاه می‌دیدیم که آقای فریدون دورتر هم نشسته است.

می‌توان گفت آنجا که عقب‌تر نشسته، موضوع جلسه خیلی به ایشان ارتباط نزدیک نداشته است؟

آقای فریدون همه مذاکرات را رصد می‌کردند و چشم و گوش آقای رئیس‌جمهور بودند. برای این حضور داشتند که برای کارهایی بتوانند سریع با آقای رئیس‌جمهور تماس بگیرند. اختیار وزیر مشخص است. رئیس‌جمهور به‌مراتب اختیار [بیشتری] دارد. اختیار رهبر معظم خیلی‌بیشتر از رئیس‌جمهور است. اینجا همه دارند سیاست‌های رهبر معظم را اجرا می‌کنند. دسترسی آقای ظریف به رهبری، از لحاظ تشریفاتی، کمتر از آقای روحانی است. آقای فریدون آنجا می‌نشینند که اگر مشکلی باشد، بتوانند به مشکل در سطح بالاتری بپردازند.

نبودن آقای لاوروف در مراسم قرائت بیانیه مشترک مقابل پرچم کشورش برای خیلی‌ها سؤال‌برانگیز شد. قطعا این یک پیام دیپلماتیک هم دارد. تفسیر شما از این ماجرا چیست؟

کسی نفهمید چرا لاوروف نیامد. تا قبلش بود و ظاهرا در عکس‌های بعدی هم هست.

او به ساختمان مرکز رسانه‌ای وین آمد ولی بعد برگشته بود.

ظاهرا می‌خواسته به جلسه‌ای در ازبکستان برود و مجبور هم شده بود که بماند. شاید می‌خواسته در عکس نباشد که بگوید من در راه هستم و خواسته به میزبان ازبکش اشاره کند که دارم می‌آیم.

آقای ظریف هم در مورد عدم‌حضور لاوروف سکوت کرد. آیا ما باید از این، یک پیام دیپلماتیک برداشت کنیم؟ مثلا آقای لاوروف خواسته در گام آخر بگوید که من نیستم؟

در صحنه دیپلماتیک ممکن است که چنین معناها و بارهایی داشته باشد. مسئله اینجاست که در صحنه دیپلماتیک خیلی چیزها را می‌بینیم ولی نمی‌دانیم چرا؟ چون دیپلمات‌ها معمولا اخبار واقعی را پنهان می‌کنند. برای اینکه ایجاد تنش و نگرانی نشود. مسائل موقت و دائمی پیش می‌آید که باید حل شوند. اگر گفته شود، شاید صورت خوبی نداشته باشد. مسئله را نگه می‌دارند تا شاید در آینده به نحو مطلوب‌تری حل شود. ولی واقعیت این است که عدم‌حضور، دیرآمدن، زودرفتن، نگاه‌کردن، نگاه‌نکردن، کف‌دست نشان‌دادن، به چشم کسی که با او حرف می‌زنند نگاه‌نکردن، تمامی اینها پیام دارد. نکته جالب دیگری را برایتان بگویم. در یکی از این عکس‌ها وقتی که آقای کری و آقای مونیز کتشان را در می‌آورند و با پیراهن می‌نشینند، فقط لاوروف [از میان دیگر وزرای خارجه] کتش را درمی‌آورد. می‌خواهد بگوید که من هم همتای تو هستم و چیزی از تو کم ندارم.

مثل همان قضیه که وقتی آقای ظریف به موگرینی گفته «هیچ وقت یک ایرانی را تهدید نکن»، آقای لاوروف هم به دنبالش گفته and Russia (و یک روس را).

در آن مورد باید قضیه‌ای را برایتان توضیح بدهم. دکتر ظریف «داد» زده است؛ نه «فریاد». صدا پنج درجه دارد. نجوا یک است و فریاد پنج. گفت‌وگوی تلفنی، دو است. سخنران با سه و چهار باید صحبت کند و انرژی داشته باشد. دکتر ظریف داد می‌زند. فرق داد و فریاد چیست؟ «داد» تظلم و دادخواهی است. خدا در قرآن کریم می‌گوید صدایتان را بلند نکنید. خوب نیست. آن فریاد است. درجه پنج است. دکتر ظریف وقتی داد می‌زند، دارد تظلم‌خواهی می‌کند و این در قرآن کریم آمده است. اگر به شما ظلمی شد تنها جایی که صدای‌تان را بلند می‌کنید، جایی است که دادخواهی می‌کنید. دکتر ظریف با دادش کماکان محترمانه و مؤدبانه رفتار می‌کند. نگاهش مؤدبانه است. حالات دست و صورت و بدنش، زبان بدنش محترمانه است. حرف و صدایش قوی است. کلماتش خارج از محدوده ادب نیست. این فرق داد و فریاد است.

بله، دکتر ظریف هم در جلسه با خبرنگاران تأکید داشتند که باوجود این دادزدن، اما بی‌احترامی صورت نگرفته است.

چرا؟ برای اینکه متقابل است. در صحنه بین‌الملل کشورهای حاکم حق دارند هر کاری را، خوب یا بد، که نسبت به آنها انجام می‌شود، عینا انجام دهند. اگر یک میهمان خارجی به کشور ما بیاید و ما برایش اتومبیل تشریفاتی نفرستیم یا مقامی که [به استقبال] او می‌رود در حد او نباشد، می‌تواند برگردد یا عینا آن کار را با ما انجام دهد. چهارسال پیش وزیر مسکن و شهرسازی مالزی برای یک سفر سه‌روزه به ایران آمد. من در یک جلسه او را دیدم که ناراحت بود. گفتم آقای وزیر چرا ناراحتید؟ گفت من را با ماشین‌های سیروسفر به تهران آورده‌اند! همان روز بعدازظهر رفت. ما در کلاس‌های تشریفات می‌گوییم اگر به در اتاقی برای ملاقات رفتید، اولا دیر نرسید، چون دیر بروید مجبورید عذرخواهی کنید. یک دیپلمات، نماینده یک ملت است و حق عذرخواهی ندارد یا اگر میهمانی دارید که یک‌ربع تأخیر دارد، می‌توانید نپذیریدش. اگر در صحنه بین‌الملل میهمانی دیر بیاید، میزبان می‌تواند به همان میزان، معطلش کند.

ادامه در صفحه۷

پرچم کشورها براساس حروف الفبای انگلیسی قرار گرفته است

در میزهای آلمانی ایران در جایگاه میزبان می‌نشست

آینه دیروز

۹ سال پیش در چنین روزی

اعتماد ملی

- پیش‌نویس قطع‌نامه شورای امنیت درباره ایران منتشر شد؛ ۹ شهریور ضرب‌الاجل تعلیق غنی‌سازی
- متکی: بسته پیشنهادی اروپا را به دقت بررسی می‌کنیم
- احمدی‌نژاد: چاوز برادر من و ان‌شاءالله همرزم من است
- اولمرت از بوش کمک خواست؛ دولت اسرائیل در خطر سقوط
- نصرالله: نوید پیروزی می‌دهم
- وزیر اقتصاد: افزایش قیمت چند کالا گرانی نیست
- بن‌بست سیاسی در اوکراین- حزب مناطق اوکراین به رهبری یانوکوویچ که اساسا حزبی حامی روسیه به‌شمار می‌آید، بیشترین کرسی‌ها را در انتخابات گذشته احراز کرد اما نتوانست به اکثریت مطلق دست یابد

رسالت

- رئیس‌جمهور در کنفرانس مطبوعاتی با هوگو چاوز مطرح کرد: آغاز همکاری‌های مشترک ایران و ونزوئلا در بهره‌برداری از سکوهای نفت؛«ایران و ونزوئلا درمورد مسائل منطقه‌ای و جهانی دارای دیدگاه‌های مشترک و نزدیک هستند»
- در پی شکست‌های پی‌درپی رژیم صهیونیستی؛ رئیس ستاد ارتش اسرائیل سکته کرد
- دکتر دانش جعفری، وزیر امور اقتصادی و دارایی: افزایش نرخ چند قلم کالا گرانی نیست
- مدیرعامل بانک کشاورزی: دولت با ۷۴۰ میلیارد تومان بدهکارترین مشتری بانک کشاورزی است

اعتماد

- واکنش فعالان سیاسی به لایحه جامع انتخاباتی
- ادعای وزیر امور خارجه رژیم صهیونیستی: حزب‌الله، شاخه نظامی ایران در خاورمیانه است
- اکونومیست پیش‌بینی کرد؛ افزایش تولید ناخالص داخلی [ایران] ۲۱۳،۵ میلیارد دلار
- انقلاب در ناوگان اتوبوسرانی؛ خداحافظ مینی‌بوس؛ مدیر روابط‌عمومی شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه: شرکت واحد درصدد است اتوبوس و خودروهای ون درحال خریداری را جایگزین مینی‌بوس‌ها کند
- گزارش «اعتماد» از افزایش بی‌رویه قیمت خانه؛ بازار مسکن آشفته، بی‌منطق، ملتهب- عضو هیأت‌مدیره انبوه‌سازان: درصورت عدم تغییر سیاست‌ها سال آینده شاهد افزایش شدید قیمت واحدهای مسکونی خواهیم بود
- پرونده زهرا کاظمی شهریورماه بررسی می‌شود

کیهان

- رهبر معظم انقلاب در دیدار رئیس‌جمهور ونزوئلا: پیش‌دستی حزب‌الله طرح آمریکا را بهم ریخت
- در مراسم استقبال گرم رئیس‌جمهور ونزوئلا؛ احمدی‌نژاد: چاوز به خانه خود آمده است
- اجازه آیت‌الله صافی‌گلپایگانی برای اختصاص یک سوم سهم امام به شیعیان لبنان
- معاون سلامت وزارت بهداشت: ۵۰ تن دارو به لبنان ارسال شد
- رئیس کل بیمه مرکزی: ۱،۵ میلیون خودرو هیچ بیمه‌ای ندارند
- با تأیید حکم از سوی دیوان‌عالی کشور؛ پنج متهم بمب‌گذاری اهواز به اعدام محکوم شدند
- کمبود ۱،۶ میلیون واحد مسکونی در کشور
- پرونده قاچاق ۸۰ میلیارد تومانی روی میز قاضی

اطلاعات

- بخش‌هایی از آخرین پیش‌نویس قطع‌نامه ۱+۵ برای ارائه به شورای امنیت درباره ایران منتشر شد
- آصفی: در صورت تصویب قطع‌نامه علیه ایران، در سیاست‌های تهران تجدیدنظر خواهد شد
- رئیس شورای روابط خارجی آمریکا خواستار مذاکرات بدون پیش‌شرط واشنگتن با تهران شد- «ریچارد هاس»: آمریکا برای حل بحران خاورمیانه باید با ایران و سوریه به‌طور مستقیم مذاکره کند
- در نامه‌ای به رئیس سازمان تربیت‌بدنی؛ رئیس‌جمهوری بر ضرورت تحول جدی در فدراسیون فوتبال تأکید کرد
- جعفر پناهی در جشنواره نیوزیلند: آمریکا نمی‌تواند آزادی و دموکراسی را با زور و اسلحه به دیگر کشورها تزریق کند

جمهوری اسلامی

- آیت‌الله صانعی: دفاع از مظلومان لبنان وظیفه‌ای دینی و انسانی است
- جهت اطلاع- روابط‌عمومی بانک پارسیان، توزیع ۲۵۰ میلیون تومان به‌عنوان پاداش یک سال میان ۱۰ نفر از اعضای هیأت‌مدیره این بانک را تایید کرد- انجمن صنفی روزنامه‌نگاران با صدور بیانیه‌ای با ادامه فعالیت هیأت منصفه مطبوعات مخالفت کرد. این بیانیه اعضای هیأت منصفه را متهم کرده که نماینده افکارعمومی جامعه نیستند و با پرونده مطبوعات برخورد سیاسی می‌کنند- زائرانی که از مشهد آمده‌اند از مشکل کم‌آبی در این شهر به‌شدت گلایه‌مند هستند- تشکیل ستاد دعا، پیشنهاد نماینده مجلس شورای اسلامی برای حل مشکلات اقتصادی کشور است